

Arrest

nr. 239 152 van 29 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MAKIADI MAPASI
Jan Jacobsplein 1
1000 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 24 juli 2020 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 juli 2020 tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2020 om 16 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat TSIBANGHU, die *loco* advocaat M. MAKIADI MAPASI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. PENDERS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 maart 2020 verkreeg verzoeker een visum type D op grond van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De geldigheid werd beperkt tot de duur van de opleiding aan de privéschool 'Ifcad'.

Op 20 juli 2020 werd verzoeker staande gehouden op de luchthaven. Daags nadien nam de gemachtigde van de minister de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(...)

TERUGDRIJVING

Op 20/07/2020 om 18:20 uur, aan de grensdoorlaatpost BRUNAT, werd door ondergetekende, [...] de heer:

[...]

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Volksrep.)

houder van het document paspoort nummer [...]

afgegeven te Brazaville op : 09.07.2016

houder van het visum nr. [...] van het type D afgegeven door België geldig van 03.03.2020 tot 30.08.2020

voor een duur van 180 dagen, met het oog op : studies

afkomstig uit ADDIS ABABA BOLE met Ethiopian Airlines (ET728) op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft een D-visum geldig van 03/03/2020 – 30/08/2020. Betrokkene verklaart dat hij dit visum vorig jaar heeft aangevraagd doch dat de aflevering vertraging had. Alsook kon hij in maart niet afreizen naar België omwille van Corona.

Hij zal volgend schooljaar aanvatten op bovenvermelde school.

Echter de school is gesloten en gaat pas terug open op 03/08/2020. Gevraagd waar hij in de tussentijd zal verblijven geeft hij een telefoonnummer van een zekere Christine. Deze zou ook studeren aan IFCAD. Zij geeft aan de telefoon aan niet te willen meewerken en wenst geen persoonlijke gegevens alsook geen adres door te geven. Zij verklaart evenwel K. op te wachten aan de luchthaven.

Uit nazicht blijkt dat zij inderdaad een verblijf – tijdelijke aanwezigheid - op basis van studies en dit sinds 15/03/2020.

Wij wensen tevens op te merken dat K. op zijn Public Health Passenger Locator Form aangeeft dat hij zal verblijven op het adres van de school. Dit klopt dus evenwel niet.

Als K. wordt gevraagd waarom hij reeds is afgereisd naar België (hoewel de school pas opengaat op 03/08/2020) kan hij hierop geen antwoord geven.

Betrokkene kan geen mailverkeer voorleggen, of enige andere correspondentie, tussen hem en IFCAD. Alsook kan hij geen bewijs geven van betaling van het inschrijvingsgeld. Betrokkene verklaart dat het inschrijvingsgeld door iemand in Congo is betaald, een zekere Mr. M.

Betrokkene heeft ingecheckte bagage. Bij nazicht van deze bagage blijkt er niet veel in te zitten. Enkele kledijstukken en boeken alsook wat spullen ter persoonlijke hygiëne.

Betrokkene verklaart dat hij alles wat hij nodig zou hebben zal aankopen.

Bij het checken van zijn bagage vertoont betrokkene een cadeau. Dit is voor zijn moeder die in Parijs zou wonen.

[...]

Opmerkingen: Het visum-D van betrokkene moet worden ongeldig gemaakt.

(...)”

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst

dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

In casu bevindt verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt conform artikel 39/82, §4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet het uiterst dringende karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering, dat overigens niet betwist wordt door de verwerende partij, is derhalve aangetoond.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "*middel*" wordt begrepen: "*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden*" (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

2.3.2. Verzoeker voert in een enig middel onder meer de schending aan van artikel 3 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij verwijt de verwerende partij ook een manifeste appreciatiefout en voert dus ook de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker bekritiseert de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat hij op 3 maart 2020 een studentervisum kreeg voor het academiejaar 2019-2020, dat hij voor het bekomen daarvan verschillende documenten had moeten neerleggen, dat het visum geldig is tot 30 augustus 2020, dat hij niet heeft kunnen reizen omwille van de coronamaatregelen, maar dat hij op 16 juli 2020 de toestemming kreeg van de Belgische ambassade in Kinshasa om naar België af te reizen en dat indien hij niet in het bezit zou zijn van de nodige documenten het visum hem nooit zou zijn afgeleverd. De

beslissing van verzoeker om enkele dagen vóór 3 augustus 2020 naar België af te reizen om zich in orde te stellen, doet geen afbreuk aan het doel van zijn verblijf. Verzoeker werd ingeschreven, het inschrijvingsgeld van 150 euro en een aanbetaling van 1200 euro werden betaald en doordat hij door de lockdown-maatregelen niet naar België is kunnen afreizen, wordt zijn inschrijving kosteloos overgedragen naar het volgende academiejaar. Op 3 augustus 2020 wordt hij verwacht om de formaliteiten verder in orde te brengen. Verzoeker stelt verder nog dat het gebrek aan medewerking van de door hem aangewezen persoon geen afbreuk doet aan zijn verblijfsomstandigheden.

2.3.3. De verwerende partij repliceert in haar nota onder meer het volgende:

[...]

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, dewelke de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat verweerder gelden dat artikel 3 van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk als volgt luidt:

Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

Terwijl artikel 8 van de Schengengrenscore uitdrukkelijk voorschrijft dat de met grenscontrole belaste autoriteiten dienen te onderzoeken of een onderdaan van een derde land de duur en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf voldoende kan aantonen.

Er kan aldus geen redelijke twijfel bestaan nopens het feit dat de met grenscontrole belaste overheden op 21.07.2020 geheel terecht hebben nagegaan of de verzoekende partij in de mogelijkheid was om het doel en de omstandigheden van haar voorgenomen verblijf afdoende te staven.

In haar inleidend verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar het feit dat haar visum lang verblijf nog geldig was tot 30.08.2020, waarmee zij lijkt te insinueren dat zij louter op basis van dit visum zou moeten toegelaten worden tot het Belgische grondgebied.

Artikel 30 van de gemeenschappelijke Visumcode stipuleert nochtans uitdrukkelijk het volgende:

“Aan het bezit van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid kan als zodanig geen automatisch recht op binnenkomst worden ontleend.” (eigen markering)

Daar waar de verzoekende partij kennelijk meent dat de afgifte van een visum type D als dusdanig reeds zou moeten volstaan opdat zij vervolgens ook daadwerkelijk de buitengrenzen van de Schengenzone zou mogen overschrijden, missen de beschouwingen van de verzoekende partij eenvoudigweg grondslag.

Een schending van artikel 2 van de Vreemdelingenwet kan geenszins worden aangenomen.

Verweerder benadrukt dat het feit dat eerder een visum lang verblijf aan de verzoekende partij werd afgegeven, de verzoekende partij geenszins ontslaat van de verplichting om op afdoende wijze de omstandigheden én het doel van haar reis te kunnen toelichten bij haar binnenkomst op het Belgisch grondgebied.

[...]

Gelet op het voorgaande werd door de met grenscontrole belaste autoriteiten op 21.07.2020 geheel terecht onderzocht of de verzoekende partij het doel én de omstandigheden van haar voorgenomen verblijf in België voldoende aannemelijk kon maken.

Evenwel diende te worden vastgesteld dat:

- de verzoekende partij documenten voorlegden dewelke betrekking hebben op het voorbije academiejaar 2019-2020 ;*
- de school alwaar de verzoekende partij zich wenst in te schrijven gesloten is tot en met 02.08.2020 ;*
- er volstrekt geen duidelijkheid is nopens de plaats alwaar de verzoekende partij in tussentijd zal verblijven ;*
- de verzoekende partij had opgegeven te zullen verblijven op het adres van de school, hetgeen niet correct is ;*
- de verzoekende partij kan geen antwoord geven op de vraag waarom zij op heden reeds is afgereisd naar België ;*
- de verzoekende partij kan geen e-mailverkeer of enige andere correspondentie met IFCAD voorleggen, waaruit zou kunnen blijken dat zij het academiejaar 2020-2021 zou kunnen aanvatten ;*
- er wordt geen bewijs van betaling van inschrijvingsgeld voorgelegd ;*
- ...*

Gelet op voormelde vaststellingen werd door de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie allerm minst kennelijk onredelijk vastgesteld dat het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf in België allerm minst afdoende aannemelijk zijn gemaakt door de verzoekende partij.

In antwoord op de verzoekende partij haar beschouwingen, merkt verweerder nog op dat de verzoekende partij zelf aanvoert dat zij eigenlijk reeds een visum lang verblijf had aangevraagd voor het academiejaar 2019-2020, doch dat zij ingevolge het COVID-19 virus niet is kunnen afreizen naar België. Dergelijke verklaring is weinig geloofwaardig, nu de verzoekende partij haar visumaanvraag slechts op 28.10.2020 indiende. Inzonderheid gelet op het belang dat de verzoekende partij op heden in haar inleidend verzoekschrift hecht aan de tijdige aanwezigheid op het Belgische grondgebied, dit met het oog op de aanvang van het academiejaar, is het weinig geloofwaardig dat zij voor het academiejaar 2019-2020 pas in de loop van dit academiejaar een visumaanvraag indiende.

Terwijl op heden hoe dan ook enkel kan worden vastgesteld dat de verzoekende partij eenvoudigweg geen enkel document kan voorleggen, waaruit blijkt dat zij het academiejaar 2020-2021 alsnog aan IFCAD zou starten.

Eenvoudigweg alle documenten hebben betrekking op het academiejaar 2019-2020, dewelke door de verzoekende partij kennelijk werden aangewend in het kader van haar aanvraag tot het bekomen van een visum lang verblijf. Door de verzoekende partij kon zelfs geen geactualiseerd inschrijvingsbewijs worden voorgelegd.

De verzoekende partij voert aan dat zij op 03.08.2020 op school zou verwacht zijn, ten einde naar inschrijving voor het academiejaar 2020-2021 te finaliseren. Het is evenwel hoogst opmerkelijk dat de verzoekende partij er voor het academiejaar 2019-2020 -met het oog op de aanvraag voor het bekomen van een visum lang verblijf- kennelijk wél in slaagde om vanuit het land van herkomst een inschrijvingsbewijs te bekomen, terwijl zij ditmaal haar inschrijving in België zou moeten komen regelen.

Minstens moet worden aangenomen dat de verzoekende partij een bewijs van correspondentie zou kunnen voorleggen, waaruit blijkt dat zij inderdaad op 03.08.2020 verwacht wordt ten einde haar inschrijving te finaliseren, doch door de met grenscontrole belaste overheden werd terecht opgemerkt dat de verzoekende partij geen e-mailverkeer of correspondentie met IFCAD kan voorleggen.

Terwijl zelfs geen bewijs van betaling van het inschrijvingsgeld kon worden voorgelegd.

Er kan niet dienstig anders worden voorgehouden dan dat het allerm minst kennelijk onredelijk is van de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie om te vereisen dat minstens enkele documenten betreffende het academiejaar 2020-2021 zouden worden voorgelegd, dit opdat zou kunnen worden besloten dat inderdaad afdoende aannemelijk is gemaakt dat de verzoekende partij naar België is afgereisd met het oog op het volgen van studies.

Een verwijzing naar de documenten van het academiejaar 2019-2020 is niet pertinent, bij gebrek aan enige indicatie dat de opleiding in het academiejaar 2020-2021 daadwerkelijk zou worden aangevat.

Tot slot merkt verweerder nog op dat door de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie in de bestreden beslissing terecht is opgemerkt dat de verzoekende partij geen antwoord kon formuleren op de vraag waarom zij reeds op 21.07.2020 naar België is afgereisd, niettegenstaande zij wist of minstens behoorde te weten dat IFCAD nog tot en met 02.08.2020 gesloten is.

Eén en ander klemt des te meer nu de verzoekende partij op de door haar ingevulde formulieren had aangegeven dat zij op het adres van de school zou verblijven, hetgeen dus manifest niet correct kan zijn, zoals door de gemachtigde van de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie ook aangegeven in de motieven van de bestreden beslissing.

[...]"

2.3.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

De geschonden geachte algemene beginselen van behoorlijk bestuur worden beoordeeld in het licht van de toegepaste wetsbepaling, met name artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1°[...];

2°[...];

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

[...].”

Het wordt niet betwist dat verzoeker in het bezit is van een paspoort met daarin een geldig visum dat werd afgeleverd met het oog op het volgen van een opleiding die wordt georganiseerd door 'Ifcad'. Dit staat er, zoals de verwerende partij terecht stelt, niet aan in de weg dat hem alsnog de toegang kan worden geweigerd op grond van artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing oordeelt de verwerende partij dat verzoeker niet in het bezit is van documenten die het doel van zijn voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven, in overweging genomen dat:

- Verzoeker een D-visum heeft dat geldig is van 03 maart 2020 tot 30 augustus 2020;
- Hij verklaarde dat hij dit visum vorig jaar aanvraagde, dat de aflevering vertraging had, dat hij in maart niet kon afreizen naar België omwille van 'corona' en dat hij het volgende schooljaar zal aanvatten op 'IFCAD';
- De school pas terug opent op 3 augustus 2020;
- Verzoeker op de vraag waar hij in tussentijd zal verblijven het telefoonnr. van een zekere C. geeft, die aan dezelfde school zou studeren, doch die na contactname aangeeft niet te willen meewerken en geen persoonlijke gegevens of adres te willen doorgeven, doch wel verklaart verzoeker op te wachten aan de luchthaven;
- Uit nazicht blijkt dat deze C. inderdaad een tijdelijk verblijf heeft op basis van studies sinds 15 maart 2020;
- Verzoeker op zijn 'Public Health Passenger Locator Form' aangeeft dat hij zal verblijven op het adres van de school, wat dus niet klopt;
- Verzoeker niet kan antwoorden op de vraag waarom hij reeds is afgereisd naar België hoewel de school pas opengaat op 3 augustus 2020;
- Verzoeker geen mailverkeer kan voorleggen of enige andere correspondentie tussen hem en 'IFCAD';
- Verzoeker geen bewijs kan geven van betaling van het inschrijvingsgeld, en verklaart dat dit is betaald door een derde in Congo, een zekere mijnheer M.;
- De bagage van verzoeker slechts wat kledij, boeken en spullen ter persoonlijke hygiëne bevat en hij daarover verklaart dat hij alles wat hij nodig heeft hier zal aankopen. Het cadeau is voor zijn moeder in Parijs, zo verklaart hij.

Uit het verslag van de grensinspectie, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt het volgende:

“Betrokkene beweert af te reizen naar België om te studeren. Hij vertoon ons documenten van IFCAD (Institution de Formation le Developement a.s.b.l , avenue Legrand 57-59 te 1050 Bruxelles. De documenten handelen echter over het afgelopen schooljaar 2019-2020.

Betrokkene heeft een D-visum die geldig is van 03/03/2020 – 30/08/2020. Betrokkene verklaart dat hij dit visum vorig jaar heeft aangevraagd doch dat de aflevering vertraging had. Alsook kon hij in maart niet afreizen omwille van Corona. Hij zal alzo volgende schooljaar aanvatten op bovenvermelde school.”

De overige verklaringen worden in de bestreden beslissing correct weergegeven. Daar moet nog aan worden toegevoegd dat verzoeker, toen hij verklaarde dat het inschrijvingsgeld werd betaald door iemand in Congo, een zekere M., stelde dat hij de studie niet voor zichzelf zal aanvatten, maar om naderhand, na het succesvol afronden van de studie na 2 jaar, terug te gaan naar Congo en daar zijn expertise te gebruiken.

Verzoeker legde aan de grenspolitie onder meer de volgende stukken voor:

- “Devis” van ‘Ifcad’ van 30 augustus 2020, houdende de prijsopgave voor een student “*Bachelier Spécial en entreprises*”;
- “*Attestation de prise en charge*” van 20 september 2019, ondertekend door de heer M. (vermeld door verzoeker tijdens zijn gehoor) van het “*Ministère de la fonction publique, de la réforme de l'état, du travail et de la sécurité sociale*”, voor verzoeker, in zijn hoedanigheid van “*secrétaire principal d'administration de 1er échelon, en service de la direction générale de la fonction publique*” waarin wordt gesteld dat verzoeker begunstigde is van een jaarlijkse beurs ten belope van 16.270 euro;
- “*Attestation de mise en stage*” van 25 oktober 2019 vanwege datzelfde ministerie “*en vue de préparer le diplôme de bachelier spécial en entreprises, pour une durée de deux (02) ans à compter de l'année académique 2019-2020*” waarin wordt gesteld dat de kosten voor de studies en het transport ten laste zijn van het ministerie;
- “*Autorisation de sortie*” van het ministerie om naar België te vertrekken van 25 oktober 2019;
- “*Attestation d'hébergement*” van ‘Ifcad’ van 30 augustus 2019 waarin wordt gesteld dat verzoeker recht heeft op een verblijf in de gebouwen van de school in Brussel voor het schooljaar 2019-2020;
- “*Attestation d'inscription*” “*destinée à l'ambassade/Consulat de Belgique en vue de l'obtention d'une autorisation de séjour provisoire*” van ‘Ifcad’ van 27 augustus 2019 waarin wordt bevestigd dat verzoeker is ingeschreven voor het schooljaar 2019-2020;
- “*Attestation d'admissibilité*” van ‘Ifcad’ van dezelfde datum waarin wordt gesteld dat verzoeker wordt toegelaten tot de studies voor het bekomen van de “*Bachelier spéciales entreprises*” van twee jaar en waarin wordt gesteld dat de inschrijving definitief zal zijn als hij de lessen volgt en als het saldo zal betaald zijn.

Het lijkt dus correct dat de verwerende partij in de bestreden beslissing heeft vastgesteld dat verzoeker slechts stukken heeft bijgebracht die betrekking hebben op een inschrijving voor het schooljaar 2019-2020. Zij lijkt daaruit af te leiden dat daarmee niet is aangetoond dat verzoeker naar België komt voor zijn opleiding, nu niet zou blijken dat hij die nog zou kunnen aanvatten.

Evenwel moet worden vastgesteld dat het administratief dossier ook het volgende e-mailverkeer bevat:

- e-mail van verzoeker, op 6 juli 2020 gericht aan de Belgische ambassade in Kinshasa, waarin verzoeker vraagt om een toestemming om naar België af te reizen;
- e-mail van de Belgische ambassade van 6 juli 2020 waarin een lijst wordt opgevraagd van Congolese studenten die zich naar België mogen begeven om hun studies aan te vatten en tot nog toe de reis nog niet hebben kunnen ondernemen;
- e-mail van de heer M. L., hoofd van ‘Ifcad’ met de gevraagde lijst van studenten, waarop de naam van verzoeker vermeld wordt;
- e-mail van de Belgische ambassade van 8 juli 2020 waarin erop wordt gewezen dat verzoeker een geldig visum heeft om te gaan studeren aan ‘Ifcad’, dat wordt omschreven als een “*privaat instituut dat jaarlijks een groep ambtenaren van Congo Brazzaville ontvangt die op kosten van de Congolese overheid een opleiding volgen*” en waarin wordt gesteld dat ‘Ifcad’ aan de ambassade heeft bevestigd dat de opleiding nog steeds doorgaat.

Aangezien deze gegevens zich in het administratief dossier bevinden, moet ervan worden uitgegaan dat het bestuur ze kende op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen.

Uit het voorgaande blijkt dus dat verzoeker, als ambtenaar, een visum D had gekregen met het oog op het aanvatten, in het schooljaar 2019-2020, van een twee jaar durende studie aan het ‘Ifcad’, dat het in oktober 2019 gevraagde visum werd afgeleverd in maart 2020, dat hij ingevolge de pandemie niet naar België kon reizen en dat ‘Ifcad’ aan de Belgische overheid bevestigde dat zijn inschrijving nog steeds geldig is waarna hij toestemming kreeg van de ambassade om naar België te komen.

Verzoekers verklaringen dat hij naar België komt om zijn studies alsnog op te nemen nadat hem dat ingevolge de corona-maatregelen niet eerder was gelukt, lijken dus op het eerste gezicht te stroken met het geheel van informatie die aan het bestuur gekend was. Het gegeven dat de documenten die hij in zijn bezit had bij aankomst enkel betrekking hebben op het schooljaar 2019-2020, doet daaraan geen afbreuk. Immers, zoals reeds gesteld, is de overheid ingevolge het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken. Zij mag daarbij niet selectief te werk gaan.

Waar de verwerende partij verzoeker dus ten kwade duidt dat hij geen mailverkeer kan voorleggen, of enige andere correspondentie met 'Ifcad', gaat zij eraan voorbij dat de bevestiging van 'Ifcad', dat verzoeker zijn studies uitgesteld kan aanvatten, zich reeds in het dossier bevond en het feit dat verzoeker zelf deze documenten niet in zijn bezit had toen hij werd aangetroffen aldus geen afbreuk lijkt te doen aan de verklaringen en documenten die hijzelf voorlegde met betrekking tot het doel van zijn voorgenomen verblijf. Het gegeven dat hij geen bewijs voorlegde van de betaling van het inschrijvingsgeld, doet daar niet anders over denken, temeer nu verzoeker zijn studies niet in persoonlijke naam aanvat, maar als ambtenaar in opdracht van het ministerie waartoe hij behoort, en dat de kosten draagt. Verzoeker verklaarde dat mijnheer M. dit inschrijvingsgeld had betaald, zijnde de persoon wiens naam voorkomt op het "*attestation de prise en charge*" dat hiervoor reeds werd vermeld.

In de bestreden beslissing wordt verder gesteld dat de school pas op 3 augustus 2020 terug opent, en dat verzoeker niet kan antwoorden op de vraag waarom hij nu reeds is afgereisd naar België. Evenwel is het geenszins ondenkbaar dat verzoeker, in de wetenschap dat hij zijn studies uitgesteld zal kunnen aanvangen bij 'Ifcad' en met de toestemming van de Belgische ambassade om te reizen op zak, in het licht van de evolutie van de corona-pandemie en de gevolgen daarvan, zich zo snel mogelijk naar België wenst te begeven om zich hier te installeren. Waar aan verzoeker wordt verweten dat hij op de 'Public Health Passenger Locator' heeft ingevuld dat hij zal verblijven in de gebouwen van de school, is dit niet in strijd met het attest van *hebergement* dat in het kader van de visumaanvraag werd voorgelegd. Zoals uit het administratief dossier blijkt, is de school echter op dit moment niet bereikbaar tot en met 2 augustus 2020, zodat aan verzoeker niet kan worden verweten dat hij voorlopig op zoek moet naar een plan B voor zijn verblijf, tot op het moment waarop de school terug opent. Zoals verzoeker terecht stelt, doet het feit dat de dame die hem zou ophalen aan de luchthaven niet wou meewerken met de verwerende partij, doch bevestigde dat zij hem zou ophalen, daaraan geen afbreuk, temeer nu blijkt dat ook zij aan 'Ifcad' studeert en de verwerende partij in de bestreden beslissing bevestigt dat zij inderdaad een tijdelijk verblijf heeft om hier te studeren.

Uit het voorgaande blijkt dat de verklaringen van verzoeker, die stelt in België een opleiding te komen volgen bij 'Ifcad', steun vinden in de stukken die hij reeds aan het bestuur had voorgelegd ten tijde van zijn visumaanvraag, in de attesten die hij voorlegde bij de grensinspectie en in de andere stukken die zich in het administratief dossier bevinden. Op het eerste gezicht moet dan ook worden vastgesteld dat de verwerende partij niet alle relevante voorliggende gegevens heeft betrokken bij de totstandkoming van de bestreden beslissing, hetgeen heeft geleid tot een onzorgvuldige beslissing en de kennelijk onredelijke conclusie dat verzoeker niet in het bezit is van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven.

De schending van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet wordt *prima facie* aangenomen. De argumenten van de verwerende partij doen daaraan geen afbreuk. Overigens, waar zij erop duidt dat verzoeker pas in oktober 2019 een visum aanvraag voor een opleiding tijdens het academiejaar 2019-2020 dat toen al begonnen was, moet worden vastgesteld dat dit geen motief is in de bestreden beslissing en dat ook met die kennis aan verzoeker het gevraagde visum werd verleend in maart 2020.

2.3.5. Het middel is ernstig. Derhalve is aan de tweede voorwaarde voldaan.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag verzoeker zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Hij dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

2.4.2. Verzoeker betoogt ter zake dat hij door de bestreden beslissing opnieuw een academiejaar zal verliezen, dat hij door de laattijdige afgifte van het gevraagde visum niet meer naar België is kunnen vertrekken vooraleer de coronamaatregelen van kracht werden, dat door de huidige heropflakking van het virus het verre van zeker is dat de grenzen open blijven tot op het moment dat het nieuwe academiejaar daadwerkelijk start en dat hij het risico loopt om zelf een besmetting op te lopen in het gesloten centrum. Verder verwijst verzoeker naar rechtspraak om zijn standpunt, dat hij door de

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou riskeren, te ondersteunen.

2.4.3. De verwerende partij is van oordeel dat het betoog van verzoeker vaag is en niet concreet, en stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij onmogelijk nog een opleiding zou kunnen starten in het academiejaar 2020-2021, zelfs al is dat met enige vertraging, indien hij er niet in zou slagen een nieuw visum te bekomen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker ook zijn vorige aanvraag pas op 28 oktober 2019 indiende, en dit voor het schooljaar 2019-2020, en dus op een ogenblik dat het academiejaar reeds lang bezig was. De eventualiteit dat de grenzen zouden sluiten is volledig hypothetisch en er wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker niet vanuit zijn land van herkomst naar België zou kunnen afreizen. Verzoeker werkt als ambtenaar en heeft vanwege zijn superieuren het akkoord om een bijkomende opleiding te volgen, en er valt niet in te zien om welke redenen het uitstel van een bijkomende opleiding, die slechts strekt tot aanvulling van de huidige beroepservaring, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou impliceren. Een moreel en/of financieel nadeel volstaat niet, zo stelt zij, onder verwijzing naar rechtspraak. Verder wijst zij erop dat op redelijke gronden werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij naar België is afgereisd voor het volgen van studies. Ten slotte wijst de verwerende partij erop dat waar verzoeker verwijst naar een mogelijke besmetting in het gesloten centrum, dit betrekking heeft op de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats, met betrekking tot dewelke de Raad niet de bevoegdheid bezit om zich uit te spreken.

2.4.4. De verwerende partij kan worden bijgetreden waar zij betoogt dat het risico op besmetting in het gesloten centrum waarnaar verzoeker verwijst een nadeel is dat voortspruit uit de beslissing tot vasthouding en dat de Raad, overeenkomstig artikel 71 van de Vreemdelingenwet, niet bevoegd is om deze beslissing te beoordelen.

Voorts moet verzoeker worden bijgetreden: het is verre van ondenkbaar dat na zijn terugkeer een nieuwe toegang tot de studies in België mogelijk in het gedrang komt gelet op de heropflakking van het virus en de kans dat de grenzen opnieuw zouden sluiten, zodat verzoeker het risico loopt dat hij opnieuw in een situatie terecht komt zoals deze waarin hij nu is beland, doordat hij niet tijdig naar België is kunnen afreizen. In de gegeven omstandigheden ziet ieder redelijk denkend mens in dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. De argumentatie van de verwerende partij doet daaraan geen afbreuk, temeer nu zij niet kan worden gevolgd waar zij vasthoudt aan de wettigheid van de bestreden beslissing: uit de beoordeling van het middel blijkt immers dat het ernstig is. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is aannemelijk gemaakt.

2.4.5. Hieruit volgt dat is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde om over te gaan tot schorsing, zoals opgelegd in artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve wettelijke voorwaarden, wordt de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geschorst.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht, of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 juli 2020 tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11) wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS ,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. WIJNANTS